

L'INFRASCRT, JOAN-ANDREU IGLESIAS SANZ,
TRADUCTOR-INTÈRPRET JURAT, NOMENAT PEL
MINISTERI D'AFERS ESTRANGERS, I AMB EXERCICI
LEGAL A TOT EL TERRITORI NACIONAL,

CERTIFICO:

Que m'ha estat confiat el present document per tal de
traduir-lo i que, fidelment traduït segons el meu lleial
saber i entendre, és del tenor literal següent:

TRIBUNAL
DE GRAN
INSTÀNCIA
DE PARÍS

Sala 1^a
del Social

Nº RG:
06/09707

Nº ACTA: 5

Acte de compareixença del:
14 de juny de 2006

DESESTIMAT

Ph. H.

SENTÈNCIA
emesa el 16 de desembre del 2008

DEMANDANT

LA FEDERACIÓ CATALANA DE RUGBY

Rambla de Guipúscoa nº 23-25
4ª planta, Porta F
CP 08018 Barcelona (ESPANYA)

Representada pel Lletrat Emmanuel DAOUD, advocat del
Col·legi de PARÍS, advocat postulant, guarda-roba #R137

DEMANDAT

LA FEDERACIÓ INTERNACIONAL DE RUGBY AMATEUR (F.I.R.A. – A.E.R.)

9 rue de Liège
75009 PARÍS

representada pel Lletrat Jean-Frédéric MAURO, advocat del
Col·legi de París, advocat postulant, guarda-roba D129, la
SCP MARQUE, advocat del Col·legi de DIJON, advocat litigant

[A l'angle inferior esquerre del full:]

**3 Expedicions
executives
lliurades el:**

18 de desembre del 2008

[A l'angle inferior dret del full:]

Pàgina 1

[A l'angle superior esquerre de la pàgina següent:]

SALA 1 – DEL SOCIAL
VISTA DEL 16 DE DESEMBRE DEL 2008
Nº 5

PART INTERESSADA

LA FEDERACIÓ ESPANYOLA DE RUGBY
Calle Ferraz, nº 16, 4rt
MADRID (Espanya)

Representada pel Lletrat Alexis BECQUART (SELARL DELSOL & ASSOCIÉS), advocat del Col·legi de PARÍS, guarda-roba P 513

MEMBRES DEL TRIBUNAL

Sr. Philippe HERALD, Primer Vicepresident
President del Tribunal

Sra. Monique MAUMUS, Vicepresident
Sr. Maurice RICHARD, Vicepresident
Assistits per Elisabeth AUBERT, Secretari del Tribunal

DELIBERACIONS

A la vista del 14 octubre del 2008
celebrada amb audiència pública

SENTÈNCIA

Emesa en audiència pública
Contradictòria
En primera instància

D'acord amb acta lliurada el 14 juny 2006 i conclusions recapitulatives del 30 setembre 2008, la **Federació Catalana de Rugby sol·licita al tribunal**, de conformitat amb els articles 1er i següents de la llei d'1 juliol 1901, 1134 i 1184 del Codi Civil, 11 i 14 del Conveni de Protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals:

- que constati que [la Federació Catalana de Rugby] és membre de la FIRA-AER, mai no hi ha causat baixa i mai no hi ha estat exclosa de la FIRA-AER, que ella sempre ha conservat el seu estatut jurídic i, per consegüent, la FIRA-AER li nega l'exercici dels seus drets de membre;

- que reconegui, en conseqüència, l'exercici dels seus drets de membre de la FIRA-AER;
- que ordeni a la FIRA-AER que li comuniqui qualsevol document referent al seu funcionament, que hagi de ser conegut pels seus membres, la convoqui a la seva propera junta general i autoritzi els seus equips a participar a les competicions oficials de la FIRA-AER;

[A l'angle inferior dret del full:]

Pàgina 2

[A l'angle superior esquerre de la pàgina següent:]

SALA 1 – DEL SOCIAL
VISTA DEL 16 DE DESEMBRE DEL 2008
Nº 5

- que condemni la FIRA-AER a pagar-li la suma de 20.000 euros d'acord amb l'article 700 del Codi d'Enjudiciament Civil, i a sufragar les costes proveïdes d'un dret de recuperació directe a favor del Lletrat DAOUD, advocat;

Considerant que com a suport de les seves pretensions la **Federació Catalana de Rugby fa constar:**

- que ha estat fundada al 1922 i sempre ha conservat la seva personalitat jurídica;
- que, en qualitat de tal, ha participat, el 2 gener del 1934 a París, a la primera reunió constituent de la FIRA, associació de dret francès, i el 24 novembre del 1934, a Hannover, a la segona reunió constituent, durant la qual el Sr. BOIS, el seu President, ha estat elegit Conseller del primer Comitè General de la FIRA;
- que, si hagués hagut en aquell moment una impugnació de la Federació Espanyola de Rugby referent a la seva presència [de la Federació Catalana de Rugby] dins la

FIRA, aquesta va acceptar la seva continuïtat com a membre d'aquesta associació;

- que encara que, durant el període franquista, [la Federació Catalana de Rugby] va perdre la llibertat d'actuació a l'àmbit Internacional, mai va deixar d'existir, i que al febrer de 1983 els seus estatuts del 1922 van ser adaptats a la nova legislació sobre entitats esportives de Catalunya;
- que, al no haver-li reintegrat els seus drets de membre fundador de la FIRA, després de més de quinze anys de gestions esportives i amicals, s'ha vist obligada a acceptar la direcció actual de la FIRA-AER;

la Federació Catalana de Rugby declara:

- que no s'ha produït cap decisió sobre una pèrdua de la seva condició de membre de la FIRA, adquirida des del 1934, i per tant, no es pot oposar-li una prescripció de la seva acció; que, pel mateix motiu, al no haver estat mai objecte d'un procediment d'exclusió o cancel·lació, la seva acció és perfectament admissible, donada la seva capacitat d'actuació;
- que [la Federació Catalana de Rugby] va ser fundada el 1922 i ha continuat existint des d'aquesta data; que no va ser dissolta el 1941 i que l'aprovació dels estatuts ratificats el 10 de febrer del 1983 no ha constituït en cap cas una nova entitat jurídica, ans únicament ha confirmat la seva preexistència;
- que ha estat reconeguda per la FIRA-AER i la Federació Espanyola de Rugby com a federació nacional, membre de la FIRA des del 1934, i sempre ha assenyalat la seva voluntat de conservar aquesta condició; que ha actuat en aquest sentit des del restabliment de la democràcia a Espanya;
- que no ha perdut la seva condició de membre pel sol fet de l'existència i l'aplicació del règim franquista:

- que, en absència de disposicions legals, la pèrdua d'una de les condicions, o el no compliment d'una nova condició requerida per tal d'adherir-se a una associació només pot implicar de manera automàtica la pèrdua de la condició de membre si això ha estat previst expressament pels estatuts socials; que els estatuts de la FIRA-AER no preveuen cap clàusula de cancel·lació automàtica de la condició de membre;

[A l'angle inferior dret del full:]

Pàgina 3

[A l'angle superior esquerre de la pàgina següent:]

SALA 1 – DEL SOCIAL
VISTA DEL 16 DE DESEMBRE DEL 2008
Nº 5

- que per un acord celebrat entre la FIRA-AER i l'IRB, el 29 de maig del 1999, la FIRA-AER ha integrat l'IRB, del qual s'ha convertit en la Federació Europea; que posteriorment a aquest acord, com totes les federacions de la FIRA-AER, [la Federació Catalana de Rugby] també ha passat a ser membre de l'IRB;
- que és una federació nacional des del punt de vista del dret català, i ha estat reconeguda com a tal pels membres fundadors de la FIRA-AER; que moltes altres federacions catalanes són membres de federacions internacionals;
- que només el dret francès està qualificat per aplicar-se al present litigi, ja que les normes del dret espanyol no estan qualificades per tal de ser preses en compte en la seva regulació; que [la Federació Catalana de Rugby] no ha d'ésser autoritzada per les autoritats espanyoles per tal d'intervenir dins l'àmbit internacional;

La Federació Catalana de Rugby considera, en conseqüència, que té dret a sol·licitar que els estatuts de la

FIRA-AER siguin respectats per aquesta darrera en referència a la Federació Catalana de Rugby; que la seva acció no posseeix cap caràcter polític, i que la demanda de pagament de danys i perjudicis dels seus adversaris no està fonamentada;

* * * * *

La Federació Internacional de Rugby Amateur – Associació Europea de Rugby (FIRA-AER) s’oposa, en les seves conclusions recapitulatives de l’11 setembre del 2008, al conjunt de pretensions de la Federació Catalana de Rugby quan aquella pretén:

- que [la Federació Catalana de Rugby] no n’havia estat mai membre, i que no apareixia en els seus estatuts [de la FIRA-AER] amb la categoria de federacions fundadores;
- que la demandant s’havia constituït al 1983, data en la qual una nova entitat jurídica havia estat registrada a la Generalitat de Catalunya; que, efectivament, la Federació Catalana, integrada al 1941 a la Delegació Nacional d’Esports, mai no havia reunit les condicions requerides per la conservació de la seva personalitat jurídica;
- que [la Federació Catalana de Rugby] no havia sol·licitat exercir els seus drets de membre abans de l’any 2004, el qual és una prova de que no es considerava com a membre de la FIRA;

La FIRA-AER afirma, a més, que la Federació Catalana no compleix les condicions requerides per ser un dels seus membres; que, efectivament, per una part, aquesta no és una federació nacional europea, és a dir, una persona jurídica responsable de l’organització i de la gestió del joc del rugby a un país, única susceptible d’adherir-s’hi; que, per l’altra, no és membre del *International Rugby Board* (IRB), associació que regeix el rugby internacional, amb totes les nacions barrejades;

Amb caràcter subsidiari, la FIRA-AER pretén que el caràcter automàtic de la pèrdua de la seva qualitat de

membre per la Federació Catalana correspon al fet que aquesta mai no ha complert, durant més de 60 anys, les condicions requerides per ser membre de l'associació;

[A l'angle inferior dret del full:]

Pàgina 4

[A l'angle superior esquerre de la pàgina següent:]

SALA 1 - DEL SOCIAL
VISTA DEL 16 DE DESEMBRE DEL 2008
Nº 5

En conseqüència, conclou d'aquesta manera amb la desestimació del conjunt de pretensions de la Federació Catalana de Rugby, i així mateix condemna aquesta darrera a pagar-li la suma de 10.000 euros en concepte de danys i perjudicis, i a més, 20.000 euros, basant-se en l'article 700 del Codi d'Enjudiciament Civil;

* * * * *

La Federació Espanyola de Rugby ha intervingut voluntàriament al procediment el 5 febrer del 2007. En els seus escrits del 15 setembre del 2008, afirma, per la seva part:

- que la Federació Catalana de Rugby ha estat creada al 1983, i per tant, no pot ser membre fundador de la FIRA constituïda al 1934;
- que no aconsegueix les condicions definides pels estatuts de la FIRA-AER, per tal de convertir-se en membre d'aquesta, i en especial, no forma part de l'IRB;
- que, en relació amb la reglamentació espanyola, no posseeix la capacitat jurídica per ser membre de la FIRA, i que no pot substituir la Federació Espanyola de Rugby, única competent per la representació internacional;

- que si, en un cas impossible, el tribunal jutja que la Federació Catalana de Rugby va ser membre de la FIRA-AER als anys 1930, ha perdut aquesta condició perquè ja no compleix les condicions necessàries per la seva conservació;
- que les accions instades en França contra la FIRA s'han d'interpretar dins el marc d'una estratègia de conjunt, desenvolupada pels partidaris de una autonomia més àmplia de Catalunya, i fins i tot de la seva independència, i que inclou un perjudici vinculat a una instrumentalització del present procediment amb finalitats mediàtiques;

La Federació Espanyola de Rugby sol·licita, en conseqüència, al tribunal:

- desestimar el conjunt de pretensions de la Federació Catalana de Rugby;
- condemnar-la a pagar la suma de 10.000 euros en concepte de danys i perjudicis, i a més, 35.000 euros, basant-se en l'article 700 del Codi d'Enjudiciament Civil;
- ordenar que aboni les costes;
- ordenar la publicació, a càrrec de la Federació Catalana de Rugby, de la sentència que es dicti en tres diaris espanyols de tiratge nacional i tres diaris catalans de la seva elecció, amb multa de 150 euros per dia de retard i per publicació no realitzada en el termini d'un mes a partir del lliurament de la sentència;
- acompanyar la sentència de la seva execució provisional;

EN RELACIÓ AMB AIXÒ

Considerant que la Federació Espanyola de Rugby, en la seva qualitat de membre reconegut de la Federació Internacional de Rugby Amateur-AER, té un interès justificat per actuar amb l'objectiu d'impugnar la demanda de la Federació Catalana de Rugby, en la mesura en què la seva

acceptació podria implicar conseqüències per la representació del rugby espanyol dins la FIRA-AER;

Que la seva intervenció voluntària al procediment, per consegüent, és admissible;

Considerant que, dels documents aportats a les deliberacions, resulta que la Federació Internacional de Rugby Amateur-Associació Europea de Rugby és una associació que té l'objecte de promoure, desenvolupar, organitzar i gestionar el joc del rugby a Europa, de conformitat amb l'acord signat per la FIRA i l'IRB (*International Rugby Board*) el 29 maig del 1999 a París, i qualsevol altre acord aprovat ulteriorment entre la FIRA-AER i l'IRB;

Que les Federacions nacionals europees són les úniques que poden ser membres [de la FIRA-AER]; que aquestes federacions, a més, han de ser membres de l'IRB;

Considerant que, amb data 5 abril del 2006, la Federació Catalana de Rugby no figurava en la llista de les 42 federacions nacionals presentades com a membres de la Federació Internacional de Rugby Amateur-Associació Europea de Rugby;

Que, tanmateix, mitjançant carta del 14 setembre del 2004, el Director del Consell Català d'Esports havia sol·licitat al President de la Federació Internacional de Rugby Amateur-Associació Europea de Rugby un encontre "per tal d'examinar junts la possibilitat -de la Federació Catalana de Rugby- de ser restaurada en els seus legítims drets de membre fundador de la FIRA";

Que hom dedueix així mateix d'aquesta correspondència que "amb motiu de l'arribada al poder de la dictadura franquista... la Federació Catalana de Rugby (havia estat) impedida, a partir del 22 febrer del 1941, de continuar participant a les activitats de la FIRA";

Considerant que a partir d'aquell moment, i suposant que la condició de membre fundador i, per tant, de membre de ple dret de la FIRA, hagi estat adquirida per la Federació

Catalana de Rugby al 1934, cosa que, en aquell temps [1941], ja havia estat impugnada per la Federació Espanyola de Rugby, es demostra que la demandant ha perdut aquesta condició des de l'any 1941;

Considerant que aquesta pèrdua de condició s'ha traduït en una manca total de participació de la Federació Catalana de Rugby, durant un període de varis decennis, en la vida de la Federació Internacional de Rugby Amateur, que més tard es va transformar en la Federació Internacional de Rugby Amateur-AER;

Que resulta de la manca completa d'autonomia jurídica, entre 1941-1983, de la Federació Catalana de Rugby, que es va crear originàriament al 1922;

[A l'angle inferior dret del full:]

Pàgina 6

[A l'angle superior esquerre de la pàgina següent:]

SALA 1 – DEL SOCIAL
VISTA DEL 16 DE DESEMBRE DEL 2008
Nº 5

Considerant que la demandant no aporta una prova suficient de la identitat jurídica existent entre la persona jurídica que ha estat integrada dins la Delegació Nacional d'Esports, a la qual el decret de 22 febrer del 1941 va atribuir la representació d'Espanya a l'àmbit esportiu, i la que va ser registrada el 10 febrer del 1983 a la Secretaria General d'Esports de la Generalitat de Catalunya, en el marc de les disposicions d'una llei del 1980 i del decret de 13 abril del 1981, especificant en el seu article 2: "Podrà existir només una Federació Catalana per cada esport, la qual serà necessàriament membre de la corresponent Federació Espanyola, i no podrà actuar fora del territori català sense el previ acord i l'autorització de la Federació Espanyola";

Que, per tant, no podria reivindicar la condició de membre fundador que invoca la demandant;

Considerant que la Federació Catalana de Rugby no compleix les condicions exigides pels estatuts de la FIRA-AER per tal de ser membre d'aquesta;

Que, efectivament, no és membre de l'IRB i no és pas responsable de l'organització i l'administració del joc del rugby a un país;

Que, per consegüent, no podria imposar la seva presència a la FIRA-AER, que disposa de la lliure elecció dels seus membres, en virtut d'un principi fonamental del dret associatiu;

Que, en conseqüència, el conjunt de les seves pretensions ha de ser desestimat;

Considerant que no sembla que el dret de la Federació Catalana de Rugby d'actuar en justícia hagi degenerat en un abús;

Que es rebutgin així mateix les demandes reconventionals de pagament de danys i perjudicis;

Que, al contrari, s'assigni a la Federació Internacional de Rugby Amateur-AER i a la Federació Espanyola de Rugby la suma de 6.000 euros a cada una, sobre la base de l'article 700 del Codi d'Enjudiciament Civil;

Considerant que no es justifica una mesura de publicació judicial;

Considerant que no sembla necessària l'execució provisional de la sentència;

PER AQUESTS MOTIUS

El tribunal, en audiència pública, mitjançant sentència contradictòria i en primera instància;

Declara admissible la intervenció de la Federació Espanyola de Rugby;

[A l'angle inferior dret del full:]

Pàgina 7

[A l'angle superior esquerre de la pàgina següent:]

SALA 1 - DEL SOCIAL
VISTA DEL 16 DE DESEMBRE DEL 2008
Nº 5

Desestima el conjunt de pretensions de la Federació Catalana de Rugby;

Rebutja les demandes reconventionals de pagament de danys i perjudicis, i als efectes de la publicació judicial;

Condemna la Federació Catalana de Rugby a lliurar a la Federació Internacional de Rugby Amateur - AER i a la Federació Espanyola de Rugby, la suma de 6.000 euros (SIS MIL EUROS) a cada una, sobre la base de l'article 700 del Codi d'Enjudiciament Civil

La condemna al pagament de les costes

Fet i sentenciat a París el 16 desembre del 2008

El Secretari del Tribunal

El President

[Firma il·legible.]

[Firma il·legible.]

E. AUBERT

Ph. HERALD

[A l'angle inferior dret del full:]

Pàgina 8